

Reisebrev nr. 6

Dere begynner vel å bli lei reisebrevene mine. I så fall er det bare å sende meg en mail slik at jeg kan slutte å sende dem.

Siste brev blei avsluttet i Los Angeles. Nå, fredag 3. mai, sitter jeg på hotell i Durango, Colorado. Her skal jeg være til søndag. Av de statene jeg har besøkt, er det nok Colorado som gjør sterkest inntrykk med en natur som har en fantastisk variasjon; fra rustrød sandstein og fantastiske fjellformasjoner til elvedaler, «gorger», snødekte fjell på over 14.000 fots høyde og ørkener. Colorado er vel verdt flere besøk.

Men la meg begynne der jeg sluttet sist. Turen i Hollywood blei for mye føttene mine. De hovnet opp. Jeg som aldri har hatt hovne føtter før. Det merkelige er at de ikke er vonde. Onsdagen i Los Angeles tok jeg derfor det svært rolig, og i sekstida på kvelden satt jeg om bord i tog 4: Southwest Chief. Turen startet riktig så fint. Vi

passerte Riverside og hadde røykestopp i San Bernardino. Da var vi vel halvtimene forsinka. Bare noen få minutter etter at vi hadde starta opp igjen, stoppet toget. Det ene lokomotivet hadde brutt sammen. Et lokomotiv er for lite til å trekke toget opp til 1.160 meters høyde i Cajon Pass. Resten av turen blei et godt eksempel på hvordan passasjertrafikk med jernbane fungerer her. Det tok fire timer før nytt lokomotiv var på

plass. I tillegg var dette et godstoglokomotiv med toppfart på 69 miles i timen mens toget normalt har toppfart 79.

Røkepausene blei avkortet. Ja, i Flagstaff kjørte toget fra tre passasjerer som måtte vente til neste dag for å komme videre, men det var de skyld i selv. Apropos underlige stedsnavn så er Flagstaff på den lista. Tenk et sted som heter Flaggstang bare fordi en settler reiste ei

flaggstang på stedet for å feire 100-årsdagen til USA. Ellers gikk jo tankene til den norske toppsvømmeren Aleksander Oen som så tragisk døde under en treningsleir der i 2012.

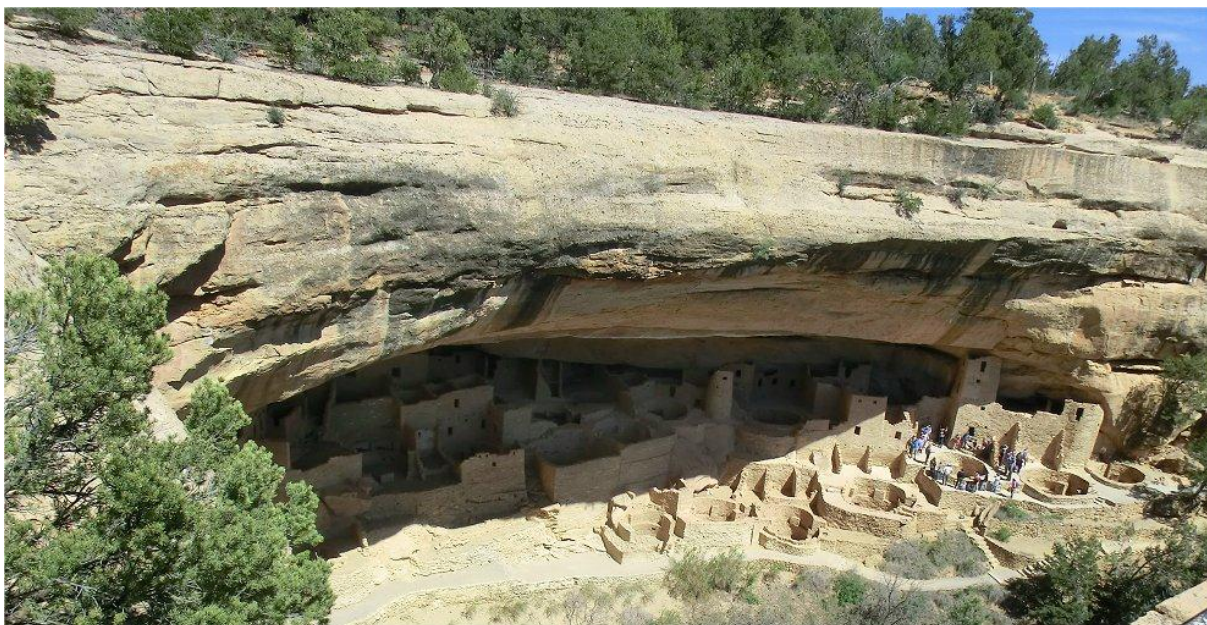

Til Albuquerque kom vi ca. 5.40 PM i stedet for 11.42 AM. Jeg som hadde sett fram rolig ettermiddagstur på 360 km, fikk en fire timers kveldstur. En rask drosjetur til flyplassen og et veldig effektivt bilutleiefirma, National, gjorde at jeg starta kjøringa kvart over 6 og var framme kvart over 10. Da hadde jeg i tillegg fått oppgradert gratis til en bedre bil, en Chevrolet Malibu som bare hadde gått vel 3000 miles. I tillegg

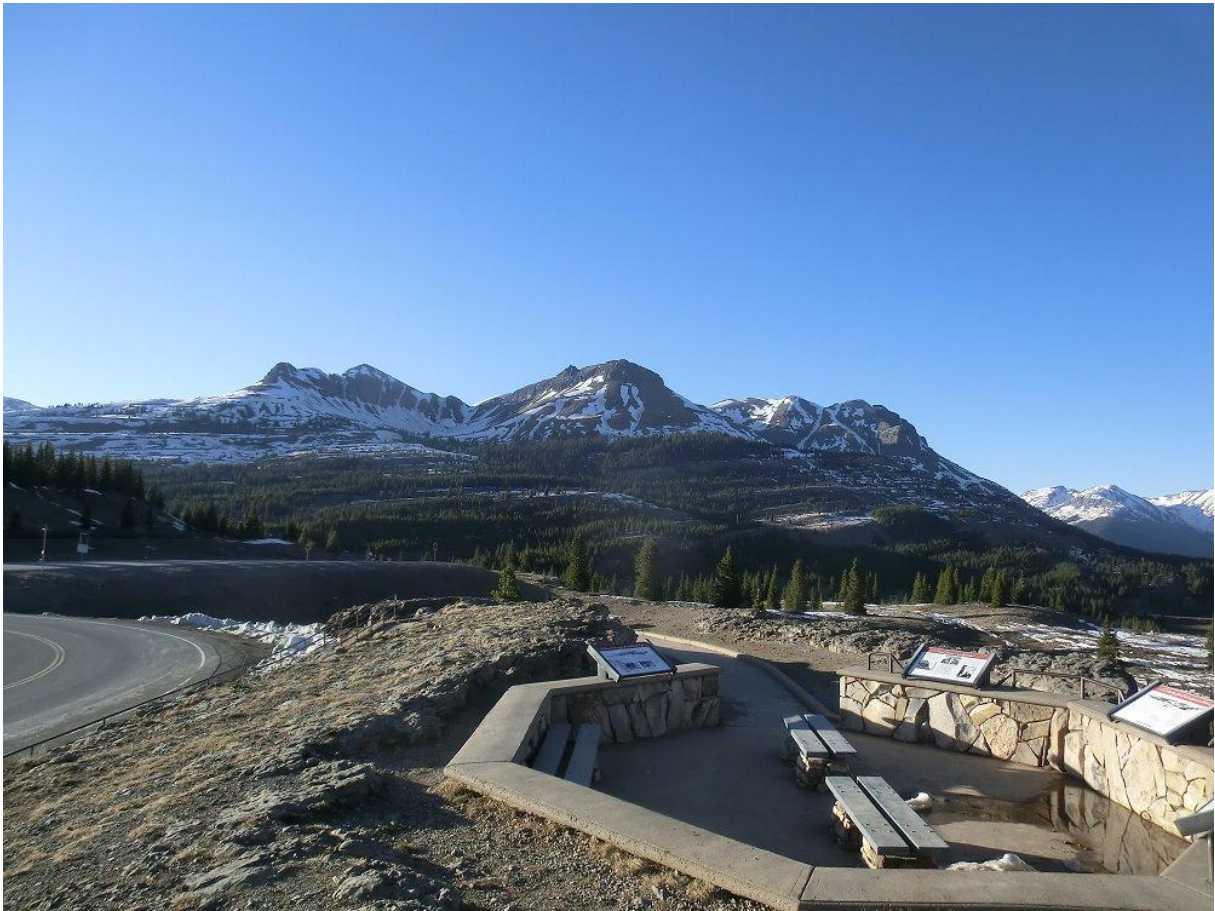
fikk jeg et svært godt tilbud på bensinfylling. Nå er det bare å sørge for at tanken er nesten tom når jeg leverer bilen. Det blir i alle fall mye rimeligere enn leiebilen i Miami. Aldri mer Dollar og hotwire.com! Fra nå av blir det bare ebooker.com og National.

Durango er en koselig, liten by som ligger på vel 1950 meters høyde. Her er frost om natta, men dagtemperaturen har vært over 20 C i dag. Jeg var først en tur innom Depoet/ stasjonen og museet til den museumsbanen jeg skal reise med i morgen. Deretter besøkte jeg Nasjonalparken Mesa Verde 30 miles vest for Durango. En kan kjøre inn i Nasjonalparken. For det meste befant en seg på 2100 meters høyde. Jeg deltok på en guidet tur der vi så på hvordan den «triben» som befolket området for nesten 1000 år siden hadde bygd opp en hel liten «by» under en kjempestor heller med bratt fjell både over og under. Det var flere slike i området.

I kveldinga kjørte jeg en tur på US Highway 550, «The Million Dollars Highway» nordover i retning Silverton. Vegen bærer sitt navn med rette. Vel ute av Durango blir det en tofelts veg, et felt i hver retning slik de fleste veger er i Norge. Vegen går inn i Rocky Mountains. Jeg kjørte ikke helt til Silverton, men stoppet på toppen av det andre fjellpasset, Molas Pass, på 10915 fot, 3325 meter over

havet. Det første passet var nesten like høyt. Vegen snodde seg i svinger både opp og ned. Det var utsikt til flere snødekte fjell på over 4000 meters høyde.

Nå er det lørdag kveld. Jeg har hatt en utrolig togtur med Durango & Silverton Narrow Gauge Railroad. Det var nettopp denne banen som var årsak til at jeg dro til Durango. Beskrivelse av turen får utstå til neste reisebrev som kommer fra El Paso, Texas eller fra New Orleans.

Lørdag 4. mai. 2013

Torstein